ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ସଂଖ୍ୟା ଛିଆଉର

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କର ମୋହର ଖୋଲା: 1856 ମସିହାରେ ଆଲୋକର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଏବଂ ତାହାର ପରିଣାମଗୁଡ଼ିକ

Jeff Pippenger

2024-02-09

1856 ମସିହାରେ "ସାତ କାଳ" ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଲୋକ ଉନ୍ମୁକ୍ତ କରାଗଲା, ଏବଂ 1863 ସୁଦ୍ଧା ସେହି ଆଲୋକକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଗଲା। ଯିହୂଦାରୁ ଆସିଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଦୁଷ୍ଟ ରାଜା ଯାରୋବୋୟାମଙ୍କ ପାଖକୁ ସେହି ଆଲୋକ ନେଇଆସିଥିଲେ, ଏବଂ ଯାରୋବୋୟାମ ସେହି ଆଲୋକକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ। ଯିଶାୟ ସେହି ଆଲୋକକୁ ଦୁଷ୍ଟ ରାଜା ଆହାଜଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଣିଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ମଧ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ। ଶିଲୋହ ପୋଖରୀ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଆଲୋକକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାର କାରଣରୁ, ଯାରୋବୋୟାମଙ୍କର (ଉତ୍ତରୀୟ) ଓ ଆହାଜଙ୍କର (ଦକ୍ଷିଣୀୟ) ଉଭୟ ରାଜ୍ୟକୁ କ୍ରମଶଃ 723 BC ଏବଂ 677 BCରେ ଉତ୍ତରଦିଗରୁ ଆସିଥିବା ଜଣେ ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାସତ୍ୱକୁ ନେଇଯାଇଥିଲା।

ମୋଶେ, ଆହାରୋଣଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହରେ; ଇଶାୟା, ଆହାଜ ସହିତ, ଏବଂ ଯିରେମିୟା, ଅନ୍ୟ ରାଜାମାନଙ୍କ ସହିତ, ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସର ସେହି ବିଶ୍ୱସ୍ତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲେ, ଯେମାନେ ସମସ୍ତେ ଶେଷ-ଦିନର ବିଦ୍ରୋହରେ ଆଲୋକର ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ। 1863ର ଶେଷ-ଦିନର "ପ୍ରଥମ" ସଙ୍କଟ, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରୋର "ମହା ଭୂମିକମ୍ପ"ର ଶେଷ-ଦିନର "ଶେଷ" ସଙ୍କଟ (ଶୀଘ୍ର-ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମ), ଏହି ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀୟ ରେଖାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ। ଯିହୂଦାରୁ ଆସିଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଏମିତି ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯିଏ ନିଜ ଦାୟିତ୍ୱରୁ ପଛକୁ ହଟିଗଲେ, ଏବଂ ଶେଷରେ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ ସହିତ ସେହି ଏକେ କବରରେ ସମାହିତ ହେଲେ। ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ସମାଧି ଏହାର ପ୍ରତିକ୍ରିୟାସ୍ୱରୂପ ଘଟିଲା ଯେ, ସେ ବେଥେଲର ମିଥ୍ୟାଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ଆହାର ଖାଇବା ଓ ପାନ କରିବାକୁ ବାଛିନେଲେ।

ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ପାପାସୀ (ଅଶୂରର ରାଜା) ଦ୍ୱାରା ପରାଜିତ ହେବାର ବିଚାର—ଯାହା ଯେରୋବଆମ ଓ ଆହାଜଙ୍କର ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ଛିତରିଯିବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଥିଲା—ଯିହୂଦୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କର ପରିଣତି ସହ ସମନ୍ୱୟରେ ରହିଛି, କାରଣ ସେ ଗୋଟିଏ "ସିଂହ" ଓ ଗୋଟିଏ "ଗଧା" ମଧରେ ମରିଥିଲେ। "ସିଂହ" ବାବିଲର ପ୍ରତୀକ, ଯାହା ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ପାପାସୀ ଅଟେ।

> ଏବଂ ଏହା ଘଟିଲା, ସେ ରୁଟି ଖାଇ ସରିବା ପରେ ଓ ପାନ କରି ସରିବା ପରେ, ସେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଗଧାକୁ ସଜାଇଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେ ପୟଗମ୍ବରଙ୍କୁ ସେ ଫେରାଇ ଆଣିଥିଲେ ସେହି ପୟଗମ୍ବରଙ୍କ ପାଇଁ। ଏବଂ ସେ ଯିବା ପରେ, ପଥରେ ଏକ ସିଂହ ତାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ସାକ୍ଷାତ୍ କରି ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲା; ଏବଂ ତାଙ୍କର ମୃତଦେହ ପଥରେ ପଡ଼ି ରହିଲା, ଏବଂ ଗଧାଟି ସେହି ଦେହର ପାଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହିଲା, ସିଂହଟି ମଧ୍ୟ ସେହି ମୃତଦେହର ପାଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହିଲା। ଏବଂ ଦେଖ, କିଛି ଲୋକ ସେଠାରୁ ଯାଉଥିଲେ, ସେମାନେ ପଥରେ ପଡ଼ିଥିବା ମୃତଦେହକୁ ଓ ମୃତଦେହର ପାଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ସିଂହକୁ ଦେଖିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଆସି ସେହି ବୃଦ୍ଧ ପୟଗମ୍ବର ବସୁଥିବା ନଗରରେ ଏହି କଥା କହିଲେ। ଏବଂ ପଥରୁ ତାଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଆଣିଥିବା ପୟଗମ୍ବର ଯେତେବେଳେ ଏହା ଶୁଣିଲେ, ସେ କହିଲେ, ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ, ଯିଏ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଅନାଜ୍ଞାକାରୀ ହୋଇଥିଲା; ଏହିକାରଣରୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ସିଂହର ହାତରେ ସମର୍ପଣ କରିଦେଇଛନ୍ତି, ଯେହା ତାଙ୍କୁ ଛିଣ୍ଡି ଫାଡ଼ି ହତ୍ୟା କରିଛି, ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଯେ ବାକ୍ୟ କହିଥିଲେ ସେହିଠାରୁ ଅନୁସାରେ। ଏବଂ ସେ ନିଜ ପୁଅମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋ ପାଇଁ ଗଧାକୁ ସଜାଅ। ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାକୁ ସଜାଇଲେ। ଏବଂ ସେ ଯାଇ ପଥରେ ପଡ଼ିଥିବା ତାଙ୍କର ମୃତଦେହକୁ ଓ ମୃତଦେହର ପାଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଗଧା ଓ ସିଂହକୁ ଦେଖିଲେ; ସିଂହଟି ମୃତଦେହକୁ ଖାଇନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଗଧାକୁ ମଧ୍ୟ ଛିଣ୍ଡି ଫାଡ଼ିନଥିଲା। ଏବଂ ସେହି ପୟଗମ୍ବର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକର ମୃତଦେହକୁ ଉଠାଇ ଗଧା ଉପରେ ରଖି ପୁଣି ଫେରାଇ ଆଣିଲେ; ଏବଂ ସେହି ବୃଦ୍ଧ ପୟଗମ୍ବର ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଶୋକ କରିବା ଓ ତାଙ୍କୁ ସମାଧି ଦେବା ପାଇଁ ନଗରକୁ

> ଆସିଲେ। ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ର ମୃତଦେହକୁ ନିଜ ସମାଧିରେ ରଖିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବିଳାପ କରି
> କହିଲେ, ହାୟ, ମୋର ଭାଇ! ଏବଂ ଏହା ଘଟିଲା, ସେ ତାଙ୍କୁ ସମାଧି ଦେଇ ସରିବା ପରେ, ସେ ନିଜ ପୁଅମାନଙ୍କୁ
> କହିଲେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ମରିଯିବି, ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଲୋକ ଯେ ସମାଧିରେ ସମାଧିତ ହୋଇଛନ୍ତି
> ସେହି ସମାଧିରେ ମୋତେ ମଧ ସମାଧି ଦିଅ; ମୋର ଅସ୍ଥି ଗୁଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କ ର ଅସ୍ଥି ଗୁଡ଼ିକ ପାଖରେ ରଖ; କାରଣ
> ବେଥେଲର ବେଦୀ ବିରୋଧରେ ଓ ସମାରିଆର ନଗରଗୁଡ଼ିକରେ ଥିବା ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥା ନମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଗୃହ ବିରୋଧରେ
> ସେ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଯେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, ତାହା ନିଶ୍ଚ ୟ ସଫଳ ହେବ। ୧ ରାଜାବଳୀ 13:11–32.

ଯିହୂଦାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଦୁଇଟି ପ୍ରତୀକର ମଧ୍ୟରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ସିଂହ ବାବିଲୋନର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଆଧୁନିକ ବାବିଲୋନ ହେଉଛି ଉତ୍ତରର ରାଜା, ଯେ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାର, ପଦ ପଞ୍ଚଚାଳିଶରେ, ସହାୟ କରିବାକୁ କେହି ନଥିବାବେଳେ ନିଜ ଶେଷକୁ ପହଞ୍ଚେ। ତାହାର ଅଧିକାରର ଚିହ୍ନ ହେଉଛି ସୂର୍ଯ୍ୟ-ଉପାସନା, ଯାହା ଚତୁର୍ଥ ଘୃଣ୍ୟ ବିଷୟ, ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ଲାଓଡିସୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ିକୁ ଯିହିଜ୍କେଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ନମିବାରେ ଚିତ୍ରିତ କରାଯାଇଛି। ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଯାଇଥିଲା ଯେ କେବଳ ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଛିଟରାଇ ଓ ଆବୃତ ହୋଇଯାଇନଥିଲା, ବରଂ ଯେ ପେଟିକାଟି ନିଜେ, ଯାହା ବାଇବେଲକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ସେହିଟି ମଧ୍ୟ ଛିଣ୍ଡିଯାଇଥିଲା।

ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ତୃତୀୟ ପିଢ଼ୀରେ ବାଇବେଲର ତଥାକଥିତ ଆଧୁନିକ ଅନୁବାଦମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ପରିଚୟ କରାଇବାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ନେତୃତ୍ୱ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରାଯାଇଥିଲା। ସେହି ତଥାକଥିତ ଆଧୁନିକ ଅନୁବାଦମାନେ ଦୂଷିତ ହସ୍ତଲିପିମାନଙ୍କ ଏକ ସମୁଚ୍ଚୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲେ, ଯାହାକୁ ପାପର ପୁରୁଷଙ୍କ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ମାନେ ଏବଂ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ ପ୍ରଚାର କରନ୍ତି। ମିଲରଙ୍କ କାସ୍କେଟ ଥିଲା କିଙ୍ଗ ଜେମ୍ସ ଭର୍ସନ, ଯାହା ଅଦୂଷିତ ହସ୍ତଲିପିମାନଙ୍କୁ ଆଧାର କରି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଥିଲା।

ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିବା ସମୟରେ, ସେହି ମଣ୍ଡଳୀ ରୋମୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ତାହାର କନ୍ୟାମାନଙ୍କର ଏକ ମହାସଂଘ—ୱର୍ଲ୍ଡ କାଉନ୍ସିଲ୍ ଅଫ୍ ଚର୍ଚ୍ଚେସ୍—ସହିତ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲା। ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍ ବର୍ଷରୁ ବର୍ଷ, ନିଜମାନଙ୍କର ନିଦ୍ରାଳୁ ଝୁଣ୍ଡର ଲାଭାର୍ଥେ, ଏହି ଯୁକ୍ତି ଦେଇଆସିଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ୱର୍ଲ୍ଡ କାଉନ୍ସିଲ୍ ଅଫ୍ ଚର୍ଚ୍ଚେସ୍‌ରେ କେବଳ "ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ" ମାତ୍ର; କିନ୍ତୁ ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ମହାସଂଘର ଉପବିଧିଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶ କରିଦେଲା ଯେ "ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ" ବୋଲି ଯେ ସ୍ଥିତିକୁ କୁହାଯାଏ, ସେହିଟି ପ୍ରକୃତରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୋଟାଧିକାର ସହିତ ଏକ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ହିଁ ସୂଚିତ କରେ!

ସେମାନଙ୍କର ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀରେ ସେମାନେ ଦୁଇଥର "ପାପର ମଣିଷ"ଙ୍କୁ ଏକ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପଦକ ପ୍ରଦାନ କଲେ। ପଦକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କମ୍ ସେ କମ୍ ଗୋଟିଏରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ସମ୍ପର୍କରେ କାଥୋଲିକ ଧାରଣା ଅଙ୍କିତ ଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଯୀଶୁ ନିଜ ପୁନର୍ଆଗମନ ସମୟରେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ନିଜ ପାଦ ରଖୁଥିବାର ଚିତ୍ରଣ ଥିଲା; ଏବଂ ସେଥିରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପଛପଟେ କାଥୋଲିକ ସୂର୍ଯ୍ୟ-ପ୍ରଭାମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟ ଥିଲା, ତଥା ଚତୁର୍ଥ ଆଜ୍ଞାର କାଥୋଲିକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ରୂପ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ସରଳଭାବେ ଲେଖାଯାଇଥିଲା, "ସବ୍ବାଥକୁ ସ୍ମରଣ କର।" ଏକ ନ୍ୟାୟାଳୟୀୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ (ଯାହା ଏକ ବିଧିସମ୍ମତ ଘୋଷଣା ଅଟେ), ଜେନେରାଲ କନଫରେନ୍ସର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଚିହ୍ନିତ କଲେ ଯେ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚ ପୂର୍ବେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲା ଯେ ପାପାସୀ ହେଉଛି ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚ ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ସେହି ବିଶ୍ୱାସକୁ "ଇତିହାସର ଆବର୍ଜନାର ଢିଗ"କୁ ନିକ୍ଷେପ କରିଦେଇଛି।

ଚତୁର୍ଥ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ (ପିଢ଼ୀ) ସେହିଠାରେ ଅଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଯେରୁଶାଲେମର କଳିସିଆର ପଚିଶଜଣ ନେତା ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରନ୍ତି। କ୍ରମୋନ୍ନତ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କର ଆରମ୍ଭ ପ୍ରବେଶଦ୍ୱାରରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ଈର୍ଷ୍ୟାର ପ୍ରତିମା ସହିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା। ଯିହୁଦାରୁ ଆସିଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଶେଷରେ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ ସହିତ ସମାଧିସ୍ଥ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, ଏବଂ ସିଂହ (ବାବିଲୋନ) ତାଙ୍କୁ ବଧ କରେ, କାରଣ ସେ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ପଦ୍ଧତିକୁ ପୁନର୍ବାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେହିହେତୁ ସେ ଏହା ପରିଚୟ କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ ହୁଅନ୍ତି ଯେ, ଏହା ରୋମ ଯେ ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପନ କରେ; ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ପାପର ପୁରୁଷର ପ୍ରତୀକ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଦର୍ଶନ ସ୍ଥାପିତ ହୁଏନାହିଁ, ସେଠାରେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣ ପାପର ପୁରୁଷଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ହିଁ ପହଞ୍ଚିଯାଆନ୍ତି।

> “ଯେମାନେ ବାକ୍ୟର ବୁଝାମଣିରେ ବିମୂଢ଼ ହୋଇଯାନ୍ତି, ଯେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିରୋଧୀର ଅର୍ଥକୁ ଦେଖିବାରେ ବିଫଳ ହୋନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିରୋଧୀଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ରଖିବେ।” Kress Collection, 105.

ଯିହୁଦାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବର୍ଶୀଙ୍କୁ ବେଥେଲର ସେହି ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବର୍ଶୀଙ୍କ ସହିତ ସମାଧି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯିଏ ତାଙ୍କୁ ନିଜ “ଭାଇ” ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲା, ଏବଂ ସେ ଦୁଇଟି ପ୍ରତୀକର ମଧରେ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ମିଳିଥିଲେ। “ସିଂହ” ପ୍ରତିଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ବୁଝିବାରେ ତାଙ୍କର ବିଫଳତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଏବଂ “ଗଧା” ଇସ୍ଲାମର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟବାଦ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001 ବିଷୟରେ ନିଜର ନିରବତା ଦ୍ୱାରା ଏହା ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛି ଯେ, ସେ ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମ ବିଷୟକୁ ମଧରାତ୍ରିର ଉଚ୍ଚରବ, ଅନ୍ତ୍ୟବର୍ଷାର ବାର୍ତ୍ତା ବୋଲି ଚିହ୍ନିପାରୁ ନାହିଁ। ଅନ୍ତ୍ୟବର୍ଷାର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଚିହ୍ନିବାରେ ବିଫଳତା ହେଉଛି ମୃତ୍ୟୁ! ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧାୟ ଅଠାରର ସେହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂତ ଅବତରଣ କଲାବେଳେ, ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟୁୟର୍କ ସହରର ମହାନ ଅଟ୍ଟାଳିକାଗୁଡ଼ିକୁ ଭୂମିସାତ୍ କରାଗଲା, ସେତେବେଳେ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001 ରେ ଅନ୍ତ୍ୟବର୍ଷା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। “ବର୍ଷା” ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ଅଟେ, ଏବଂ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ସେହି ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଚିହ୍ନିବା ଆବଶ୍ୟକ।

> “ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ଯେମାନେ ଆମ ଉପରେ ପଡୁଥିବା ଅନୁଗ୍ରହର ଶିଶିର ଓ ବର୍ଷାଧାରାକୁ ଚିହ୍ନିବେ ଏବଂ ସ୍ୱୀକାର କରି ନିଜର କରିବେ, ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ସେହି ବର୍ଷା ଆସୁଛି। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଆଲୋକର ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକୁ ସଂଗ୍ରହ କରୁ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିଶ୍ଚିତ କୃପାଗୁଡ଼ିକୁ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରୁ—ସେହି ଈଶ୍ୱର, ଯିଏ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଭରସା କରିବାକୁ ଭଲପାଆନ୍ତି—ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ। [Isaiah 61:11 quoted.] ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ଅଛି।” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

“ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ” 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ରେ କ’ଣ ଘଟିଥିଲା ତାହା ଜାଣେ, କିନ୍ତୁ ସେଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଶେଷରେ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମାଦ୍ୱାରା ଆଲୋକିତ କରୁଥିବା ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ, ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଚିହ୍ନଟ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ। “ଚିହ୍ନଟ କରିବା” ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି “ଜ୍ଞାନ ଥିବା କିମ୍ବା ନ ଥିବାର ସ୍ୱୀକୃତି ସହିତ କିମ୍ବା ବିନା, କୌଣସି ବିଷୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଜ୍ଞାନକୁ ସ୍ମରଣ କରିବା କିମ୍ବା ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବା। ଆମେ ଦୂରରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଥାଉ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସ୍ମରଣ କରୁଥାଉ ଯେ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ଦେଖିଛୁ, କିମ୍ବା ପୂର୍ବେ ତାଙ୍କୁ ଜାଣୁଥିଲୁ। ଆମେ ତାଙ୍କର ମୁହଁର ଲକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକୁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କର ସ୍ୱରକୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଥାଉ।” Webster’s 1828 Dictionary.

ଏକ ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୧ରେ ପହଞ୍ଚିଥିବା ଅନ୍ତିମ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶକୁ କେବଳ ସେତେବେଳେ ଚିହ୍ନିପାରିବେ, ଯଦି ସେ ଏହାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ ଯେ ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଦିବ୍ୟ ଶକ୍ତିର ସେହି ଏକେଇ ପ୍ରକାଶକୁ ଦେଖିଥିଲେ। ୧୧ ଅଗଷ୍ଟ ୧୮୪୦ରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧାୟର ପରାକ୍ରମଶାଳୀ ଦୂତ ଅବତରଣ କଲେ, ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ଲାମର ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା। ସେହି ଇତିହାସ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୧ରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରୋ ଅଧାୟର ପରାକ୍ରମଶାଳୀ ଦୂତ ଅବତରଣ କଲେ, ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ଲାମର ତୃତୀୟ ହାୟର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା; ଏବଂ ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମକୁ ଚିହ୍ନିବାରେ ବିଫଳତାର ଫଳ ହେଉଛି, ଆଧୁନିକ ବାବିଲୋନର ସିଂହ ଦ୍ୱାରା ଆଣିଦିଆଯାଇଥିବା ମୃତ୍ୟୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ୟ ଆରବୀୟ ଗଧା ଦ୍ୱାରା ବୋହି ନିଆଯିବା।

ଏଫ୍ରାଇମର ମଦ୍ୟପମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ମୋହରାଙ୍କିତ ପୁସ୍ତକକୁ ପଢ଼ି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ ମିଲ୍ଲରୀୟ ଇତିହାସର ପୁନରାବୃତ୍ତିକୁ ଦେଖି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ; କାରଣ ସେହି ପରିଚୟ “ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି” ବୋଲି ଅଭିହିତ ଉତ୍ତରବର୍ଷାର ପଦ୍ଧତିଶାସ୍ତ୍ର ଉପରେ ଆଧାରିତ। ମିଲ୍ଲରୀୟ ଇତିହାସରେ ପ୍ରକାଶିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ପ୍ରଦର୍ଶନ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୁଏ ବୋଲି ଯେଉଁ ଧାରଣା, ତାହା ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ ଓ କାଥୋଲିକବାଦର ପଦ୍ଧତିଶାସ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ।

> “ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ଘୋଷଣାରେ ଯେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଏକତ୍ରିତ ହୁଅନ୍ତି, ସେ ନିଜ ମହିମାଦ୍ୱାରା ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକିତ କରିବେ। ଏଠାରେ ଏକ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ପରିସର ଓ ଅପୂର୍ବ ସାମର୍ଥ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟର ପୂର୍ବବାଣୀ କରାଯାଇଛି। 1840–44 ମସିହାର ଆଗମନ ଆନ୍ଦୋଳନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ଏକ ଗୌରବମୟ ପ୍ରକାଶ ଥିଲା; ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ

> ବାଉ ୍କୁ ବିଶ୍ୱ ର ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ମିଶନରୀ କେନ୍ଦ୍ର କୁ ପହଞ୍ଚ ।ଯାଇଥିଲା, ଏବଂ କେତେକ ଦେଶରେ ଷୋଡ଼ଶ ଶତାବ୍ଦ ୀର ଧର୍ମସଂସ୍କ ।ର ପରଠାରୁ ଯେକୌଣସି ଦେଶରେ ଦେଖାଯାଇଥିବା ସବୁଠାରୁ ମହାନ ଧାର୍ମିକ ଆଗ୍ର ହ ପ୍ର କାଶ ପାଇଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଏହାମାନଙ୍କ ୁ ତୃତୀୟ ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଶେଷ ସତର୍କବାଣୀ ଅଧୀନରେ ଘଟିବାକୁଥିବା ଶକ୍ତ ିଶାଳୀ ଆନ୍ଦୋ ।ଳନ ଅତିକ୍ର ମ କରିବ।" The Great Controversy, 611.

ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଅନ୍ଧ ନେତାମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ପଦ୍ଧତିଶାସ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ବାଧ ହୋଇ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ଯେ, ଗତ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକରେ ଯେପରି ଘଟିଥିଲା, ସେପରି ଶେଷ ଦିନମାନରେ ମଧ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ପ୍ରକାଶନର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ।

> "ଏଠାରେ ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ମଣ୍ଡଳୀ—ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପବିତ୍ରାଳୟ—ପ୍ରଥମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ଆଘାତ ଅନୁଭବ କଲା। ସେହି ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷମାନେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ମହାନ ଆଲୋକ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆଧାତ୍ମିକ ହିତର ରକ୍ଷକ ଭାବେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଅର୍ପିତ ଦାୟିତ୍ୱକୁ ବିଶ୍ୱାସଘାତ କରିଥିଲେ। ସେମାନେ ଏହି ଅବସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଯେ, ପୂର୍ବଦିନମାନଙ୍କ ପରି ଆମେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ନାହିଁ। ସମୟ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯାଇଛି। ଏହି କଥାମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସକୁ ସୁଦୃଢ କରେ, ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି: ପ୍ରଭୁ ନ ଭଲ କରିବେ, ନ ମନ୍ଦ କରିବେ। ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡ ଦେଇ ନିଜ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କରୁଣାମୟ। ଏହିପରି, 'ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତା' ହେଉଛି ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଘୋଷଣା, ଯେଉଁମାନେ ପୁନର୍ବାର କେବେ ମଧ ତୁରୀ ପରି ନିଜ ସ୍ୱର ଉଚ୍ଚ କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ଏବଂ ଯାକୁବଙ୍କ ଗୃହକୁ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ଦେଖାଇବେ ନାହିଁ। ଏହି ମୂକ କୁକୁରମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଭୁକିବାକୁ ଚାହିଁଲେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ହିଁ ଅପମାନିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ପ୍ରତିଶୋଧକୁ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି। ପୁରୁଷମାନେ, କୁମାରୀମାନେ, ଏବଂ ଛୋଟ ଶିଶୁମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକାସାଙ୍ଗେ ନାଶ ହେଉଛନ୍ତି।" Testimonies, volume 5, 211.

ଯେରୁଶାଲେମର ଅଶିକ୍ଷିତମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ କରୁଥିବା ଶିକ୍ଷିତମାନଙ୍କର ଲାଓଦିକିୟ ଅନ୍ଧତ୍ୱ ତାଙ୍କୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାକୁ ଚିହ୍ନିବାରେ ଅସମର୍ଥ କରେ, କାରଣ ସେମାନେ କେବଳ ଏକ ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ ବାଇବେଲୀୟ ପଦ୍ଧତିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରୁନାହାନ୍ତି, ବରଂ ସେମାନଙ୍କର ମିଥ୍ୟା ତର୍କରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ନିଷ୍କର୍ଷ ସେମାନଙ୍କୁ ଏମିତି ଏକ ସ୍ଥିତିରେ ରଖେ ଯେ ସେମାନେ ପୂର୍ବତନ ଯୁଗମାନଙ୍କ ପରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟତ ପ୍ରକାଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବେ। ତଥାପି ମାଲାଖି ତିନି ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ, ଯେବେ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ଲେବୀର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବେ, ସେବେ ନିବେଦନ ପ୍ରାଚୀନ ଦିନମାନଙ୍କ ପରି ହେବ।

> "ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି, 'ମୁଁ ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣେ।' 'ଅନୁତାପ କର, ଏବଂ ପ୍ରଥମ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କର।' ଏହାହିଁ ସତ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା, ଏହାହିଁ ସେହି ପ୍ରମାଣ ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ହୃଦୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ଯେଣୁ ତୁମକୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି। 'ମୁଁ ଶୀଘ୍ର ତୁମ ପାଖକୁ ଆସିବି, ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଅନୁତାପ ନ କର, ତେବେ ତୁମର ଦୀପାଧାରକୁ ତାହାର ସ୍ଥାନରୁ ହଟାଇ ଦେବି।' ମଣ୍ଡଳୀ ସେହି ଅଫଳଦାୟକ ଗଛ ପରି, ଯାହା ଶିଶିର, ବର୍ଷା ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟାଲୋକ ପାଇ, ପ୍ରଚୁର ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବାକୁ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଯାହାରେ ଦିବ୍ୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ କେବଳ ପତ୍ର ବ୍ୟତୀତ କିଛି ମଧ ଖୋଜି ପାଉନାହିଁ। ଆମର ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଗମ୍ଭୀର ଚିନ୍ତା! ନିଶ୍ଚୟ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ମଧ ଗମ୍ଭୀର! ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ସହିଷ୍ଣୁତା ଅଦ୍ଭୁତ; କିନ୍ତୁ 'ଯଦି ତୁମେ ଅନୁତାପ ନ କର,' ତେବେ ତାହାର ସୀମା ଶେଷ ହେବ; ମଣ୍ଡଳୀମାନେ, ଆମର ସଂସ୍ଥାମାନେ, ଦୁର୍ବଳତାରୁ ଅଧିକ ଦୁର୍ବଳତାକୁ, ଶୀତଳ ଆନୁଷ୍ଠାନିକତାରୁ ମୃତ ଅବସ୍ଥାକୁ ଯାଇପହଞ୍ଚିବେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ କୁହୁଛନ୍ତି, 'ମୁଁ ଧନୀ, ସମ୍ପତ୍ତିରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି, ଏବଂ ମୋର କିଛି ଅଭାବ ନାହିଁ।' ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ କହୁଛନ୍ତି, 'ଏବଂ ତୁମେ ଜାଣୁନାହାଁ ଯେ ତୁମେ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାଗ୍ରସ୍ତ, ଦୟନୀୟ, ଦରିଦ୍ର, ଅନ୍ଧ, ଓ ନଗ୍ନ।' ସେମାନେ କେବେ ନିଜମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ଦେଖିପାରିବେ କି?"

> "ମଣ୍ଡ ଳୀମାନଙ୍କ ମଧ ରେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଶକ୍ତ ିର ଏକ ଅଦ୍ଭ ୁତ ପ୍ର କାଶ ହେବାକୁ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜମାନଙ୍କ ୁ ନମ୍ର କରିନାହାନ୍ତ ି ଏବଂ ସ୍ୱ ୀକାରୋକ୍ତ ି ଓ ପଶ୍ଚ ।ତ୍ତ ।ପ ଦ୍ୱ ।ରା ହୃଦୟର ଦ୍ୱ ।ରକୁ ଖୋଲିନାହାନ୍ତ ି, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏହା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ। ସେହି ଶକ୍ତ ିର ପ୍ର କାଶରେ, ଯାହା ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ମହିମାରେ ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକିତ କରେ, ସେମାନେ କେବଳ ଏମିତି କିଛି ଦେଖିବେ, ଯାହାକୁ ସେମାନେ ନିଜ ଅନ୍ଧ ତାରେ ବିପଦଜନକ ବୋଲି ଭାବିବେ, ଏମିତି କିଛି ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ଭୟକୁ ଉଦ୍ଦ ୀପ୍ତ କରିବ, ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାକୁ ପ୍ର ତିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ

ନିଜମାନଙ୍କୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବେ। କାରଣ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ଧାରଣା ଓ ଆଶାନୁସାରେ କାମ କରୁନାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟର ବିରୋଧ କରିବେ। 'କାହିଁକି,' ସେମାନେ କହନ୍ତି, 'ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ କାହିଁକି ଜାଣିବୁ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଏତେ ବର୍ଷ ଧରି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ରହିଆସିଛୁ?'—କାରଣ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କର ସତର୍କବାଣୀ ଓ ଅନୁନୟରେ ପ୍ରତିସାଦ ଦେଇନଥିଲେ, ବରଂ ଅବିରତ ଭାବରେ କହୁଥିଲେ, 'ମୁଁ ଧନୀ, ସମ୍ପଦରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି, ଏବଂ ମୋର କୌଣସି କିଛିର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ।' ପ୍ରତିଭା କିମ୍ବା ଦୀର୍ଘ ଅନୁଭବ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଲୋକର ମାଧ୍ୟମ କରିପାରିବ ନାହିଁ, ଯଦିନା ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କିରଣମାନଙ୍କ ତଳେ ରଖନ୍ତି, ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦାନଦ୍ୱାରା ଡାକାଯାଇ, ଚୟନିତ ହୋଇ, ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଆନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ବିଷୟମାନଙ୍କୁ ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରବଳ ହସ୍ତ ତଳରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ନମ୍ର କରିବେ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରିବେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିବେକଶୀଳ ମନୁଷ୍ୟ କରିବେ—ତାଙ୍କ ଆତ୍ମାର କୃପାରେ ସମୃଦ୍ଧ ମନୁଷ୍ୟ। ସେମାନଙ୍କ ଚରିତ୍ରର ଶକ୍ତିଶାଳୀ, ସ୍ୱାର୍ଥପର ଲକ୍ଷଣମାନ, ସେମାନଙ୍କ ହଠୀପଣ, ଜଗତର ଆଲୋକରୁ ଦୀପ୍ତିତ ଆଲୋକରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। 'ମୁଁ ଶୀଘ୍ର ତୋମା ପାଖକୁ ଆସିବି, ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ନ କର, ତେବେ ତୋମର ଦୀପବୃକ୍ଷକୁ ତାହାର ସ୍ଥାନରୁ ହଟାଇ ଦେବି।' ଯଦି ତୁମେ ସମସ୍ତ ହୃଦୟରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଖୋଜ, ତେବେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମିଳିବେ।" Review and Herald, December 23, 1890.

ଯୂଦିୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଆଧୁନିକ ବାବିଲର "ସିଂହ" ଦ୍ୱାରା ମଧ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ଇତିହାସର ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରୁଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ, ଏବଂ "ଗଧା" ଦ୍ୱାରା ମଧ। ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଇସ୍ଲାମର ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖ ସେତେବେଳେ ମିଳେ, ଯେତେବେଳେ ଇଶ୍ମାଏଲଙ୍କୁ "ବନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ" ବୋଲି ପରିଚିତ କରାଯାଏ।

ଏବଂ ସେ ଜଣେ ବନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ହେବ; ତାହାର ହାତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିବ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ହାତ ତାହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିବ; ଏବଂ ସେ ନିଜ ସମସ୍ତ ଭ୍ରାତାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବାସ କରିବ। ଉତ୍ପତ୍ତି 16:12.

ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କରେ ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖର ନିୟମ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ, ସେଥିରେ ସେହି ପ୍ରତୀକର ସମସ୍ତ ଲକ୍ଷଣ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ରହିଥାଏ; କାରଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଏକ ବୀଜ, ଏବଂ ଏକ ବୀଜ ସମଗ୍ର ଉଦ୍ଭିଦକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଫଳପ୍ରାପ୍ତିକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସମସ୍ତ ଡିଏନଏ ଧାରଣ କରେ। "ଜଙ୍ଗଲୀ ମନୁଷ୍ୟ" ଭାବେ ଅନୁଦିତ ହୋଇଥିବା ଶବ୍ଦଟି "ଜଙ୍ଗଲୀ ଆରବୀୟ ଗଧା" ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦ ଅଟେ। ସତ୍ୟର ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କରେ "ଗଧା" ହେଉଛି ଇସ୍ଲାମର ପ୍ରତୀକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ।

ଏଜିକିଏଲ ପୁସ୍ତକର ସତତ୍ରିଂଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା ସେହି ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ମୃତ ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକୁ ଜୀବନ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ପରାକ୍ରମୀ ସେନାରୂପେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ କରେ, ସେହି ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମର ସନ୍ଦେଶ, ଏବଂ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହାକର ସନ୍ଦେଶ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ ସରାସରି ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ଯେ, ଯିରୁଶାଲେମକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଜୟୋତ୍ସବମୟ ପ୍ରବେଶ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହାକର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲା।

"ଅର୍ଧରାତ୍ରିର ଘୋଷଣା ତର୍କବିତର୍କ ଦ୍ୱାରା ଏତେ ବହନ କରାଯାଇନଥିଲା, ଯଦ୍ୟପି ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ପ୍ରମାଣ ସ୍ପଷ୍ଟ ଓ ନିଶ୍ଚୟାତ୍ମକ ଥିଲା। ଏହା ସହିତ ଏକ ପ୍ରେରକ ଶକ୍ତି ଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଆତ୍ମାକୁ ଆନ୍ଦୋଳିତ କରିଥିଲା। ସେଠାରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନଥିଲା, କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ବିଜୟୋତ୍ସବମୟ ପ୍ରବେଶର ଅବସରରେ, ପର୍ବ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଦେଶର ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରୁ ସମବେତ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ ଓଲିଭ ପର୍ବତକୁ ଭିଡ଼ କରି ଆସିଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସହଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ଜନସମୁଦାୟ ସହିତ ଯୋଗ ଦେଲେ, ସେମାନେ ସେହି ଘଣ୍ଟାର ପ୍ରେରଣାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଏବଂ ଏହି ଧ୍ୱନିକୁ ଆହୁରି ପ୍ରବଳ କରିବାରେ ସହାୟତା କଲେ, 'ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଯିଏ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେ ଧନ୍ୟ!' [Matthew 21:9.] ଏହିପରିଭାବରେ ଯେଉଁ ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ସଭାମାନଙ୍କୁ ଭିଡ଼ କରି ଆସୁଥିଲେ—କେହି କୌତୂହଳବଶତଃ, କେହି କେବଳ ଉପହାସ କରିବା ପାଇଁ—ସେମାନେ ମଧ 'ଦେଖ, ବର ଆସୁଛନ୍ତି!' ଏହି ସନ୍ଦେଶ ସହିତ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ନିଶ୍ଚୟକାରୀ ଶକ୍ତିକୁ ଅନୁଭବ କଲେ।" Spirit of Prophecy, volume 4, 250.

ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶନ ହେଉଛି ସେହି ଶେଷ ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ଅନ୍ତିମ ଦିନମାନରେ ମୁଦ୍ରାମୁକ୍ତ କରାଯାଏ, ଏବଂ ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସଲାମ ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି। ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଯିଏ ସେହି ମୁଦ୍ରାମୁକ୍ତ ସନ୍ଦେଶ, ଯିରୂଶାଲେମରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ଏବଂ ଏହିପରି ଅନ୍ତିମ ଦିନମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାକୁ ପ୍ରତୀକୀଭୂତ କଲେ, ସେ "ଗଧା" ଉପରେ ବହନ କରାଯାଇଥିଲେ (ତାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ବହନ କରାଯାଇଥିଲା)। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଧର୍ମିକତାର ଶେଷ ସନ୍ଦେଶ ଇସଲାମ ଦ୍ୱାରା ବହନ କରାଯାଏ।

ଇସ୍ଲାମ ଜଙ୍ଗଲୀ ଆରବୀୟ ଗଧା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିବା ଜଣେ ଜଙ୍ଗଲୀ ମଣିଷ ଥିଲା, ଅଟେ, ଏବଂ ରହିବ; ଏବଂ ଯେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି (ଏବଂ ଅନେକେ ଅଛନ୍ତି ଯେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ନାହିଁ), ସେମାନେ ସହଜରେ "ଚିହ୍ନିପାରିବେ" ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଇସ୍ଲାମ ଦ୍ୱାରା ଚାଳିତ ଯୁଦ୍ଧ ଜଙ୍ଗଲୀ ଉନ୍ମାଦନା ଅଟେ। ପରଲୋକରେ କୌଣସି ବିଶାଳ ଯୌନ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରି ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଶୟତାନୀ ଉନ୍ମାଦନା ଅଟେ। ଇସ୍ଲାମ ବିଷୟରେ ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖରେ ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଇସ୍ଲାମ ଜଣେ ଜଙ୍ଗଲୀ ମଣିଷ ହେବ।

ଇସ୍ଲାମର ଯୁଦ୍ଧ ସମଗ୍ର ମାନବଜାତିକୁ ଏକତ୍ର କରି ତୃତୀୟ "ହାୟ"ର ବୃଦ୍ଧିଶୀଳ ଯୁଦ୍ଧକୁ ମୁକାବିଲା କରିବା ପାଇଁ ଆଣିଥାଏ। ଇସ୍ଲାମ ଏକ-ବିଶ୍ୱ ସରକାରର କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀସମ୍ମତ ତର୍କ ଅଟେ, ଏବଂ ବିଶ୍ୱବାଦୀମାନେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଆସିଛନ୍ତି ଯେ, ସେମାନେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପୂର୍ବକ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ପରେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶରେ ଆଣିଥିଲେ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଇସ୍ଲାମର ପ୍ରାଚୀନ ଘୃଣାକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ତୃତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧର ଆରମ୍ଭ କରିପାରିବେ। ବିଶ୍ୱବାଦୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଦଶକ ଦରି ଏହା ଶିକ୍ଷା ଦେଇଆସିଛନ୍ତି, ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଏକ-ବିଶ୍ୱ ସରକାର ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ତୃତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିବ। ବିଶ୍ୱବାଦୀମାନଙ୍କର ନିଜ ଶବ୍ଦରେ ପ୍ରକାଶିତ ସେମାନଙ୍କର ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବାଇବେଲରେ ଇସ୍ଲାମକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଭୂମିକା ସହ ମେଳ ଖାଏ।

ଇଶ୍ମାଏଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ଡିଏନଏର ସମ୍ଭବତଃ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତର ଅଂଶଟି, ସେ ପ୍ରଥମେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ହେଇଥିବା ପଦ୍ୟରେ, ଏହି ସତ୍ୟରେ ନିହିତ ଅଛି ଯେ ତାହାର ଆତ୍ମା, ଯାହା ଏକ "ବନ୍ୟ ମଣିଷ"ର ଆତ୍ମା, "ତାହାର ସମସ୍ତ ଭାଇମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବାସ କରେ।" ଏହି ଧାରଣା ଯେ ତୃତୀୟ ହାୟରେ କେବଳ କଟ୍ଟର ଇସ୍ଲାମର କିଛି ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନେ ମାତ୍ର ଜଡିତ ହେବେ, ତାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସହ ସମନ୍ୱୟ ରଖେ ନାହିଁ। ରାଜନୈତିକ ଭାବେ ଶୁଦ୍ଧ ଭାବିତ ସାଧାରଣ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ—ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧର୍ମୀୟ ପରମ୍ପରାରେ କିଛି ଖରାପ ଲୋକ ଥାଆନ୍ତି, ଏବଂ ମୁସଲିମ ଧର୍ମର ଅଧିକାଂଶ ଅନୁଯାୟୀ ଶାନ୍ତିପ୍ରିୟ ନାଗରିକ—ନ ତାଙ୍କର ନିଜ ପବିତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥ ସହିତ, ନ ବାଇବେଲ ସହିତ ସମ୍ମତି ପ୍ରକାଶ କରେ।

କୋରାନ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ ଯେ, ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱକୁ ଶରିଆ ଆଇନ ସହିତ ସମରୂପ କରିବା ଆଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁଯାୟୀଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ; ଏବଂ ଉତ୍ପତ୍ତି ପୁସ୍ତକରେ ଇସ୍ଲାମର ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ, ଇଶ୍ମାଏଲଙ୍କର "ବନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ" ଆତ୍ମା ଇସ୍ଲାମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁସରୀ ମଧରେ ରହିବ। କୋରାନ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ତାହାର ଅନୁଯାୟୀମାନଙ୍କୁ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ ଯେ, ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଏମିତି ଅଞ୍ଚଳରେ ବାସ କରନ୍ତି ଯେଉଁଠାରେ ଜନସଂଖ୍ୟା ଉପରେ ନିଜମାନଙ୍କ ଧର୍ମୀୟ ଶାସନକୁ ବଳପୂର୍ବକ ଲାଗୁ କରିବାର କ୍ଷମତା ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାହିଁ, ସେଠାରେ କାଥଲିକ ଧର୍ମ ପରି ସଦାଚାରର ଭଣ୍ଡ କରିବାକୁ।

ଯୁଦାରୁ ଆସିଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଯେରୋବୋଆମଙ୍କ ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ଉଦ୍ଘାଟିତ ହେଲା। ପତିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ 1844 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏବଂ ତକ୍ଷଣାତ୍ ତାହାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଲା ମିଲରୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟବାଦ, ଯେଉଁମାନେ ଅତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରବେଶ କରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ରବ୍ୟ ବସ୍ତୁକୁ ଆବିଷ୍କାର କରିଥିଲେ, ସପ୍ତମ-ଦିନର ବିଶ୍ରାମବାର ସହିତ। ମିଲରୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟବାଦକୁ, ଯିରିମିୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଭାବେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ "ଉପହାସକମାନଙ୍କ ସଭା"କୁ କେବେବି ଫେରିବାକୁ ନୁହେଁ। ଯୁଦାରୁ ଆସିଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ ଯେ ପଥରେ ଆସିଥିଲେ ସେହି ପଥରେ ଫେରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ବେଥେଲର ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ କିମ୍ବା ପାନୀୟ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ତାହା କଲେ। ଯୁଦାରୁ ଆସିଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁକୁ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବରେ ଦୁଇଟି ପ୍ରତୀକର ମଧ୍ୟରେ ରଖାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ପାପାସୀ ଏବଂ ଇସଲାମଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ। ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟବାଦ ଏହି ଦୁଇଟି ସତ୍ୟକୁ ଦେଖିପାରେ ନାହିଁ,

କାରଣ 1843 ମସିହାରେ ସେମାନେ ନିଜ ଆତ୍ମିକ ଚକ୍ଷୁକୁ ନିଜେ ଅନ୍ଧ କରିଦେଲେ, ଏବଂ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟବାଦର ଭିତ୍ତିସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ୱିଲିଆମ୍ ମିଲରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ ରତ୍ନମାନ ଓ ପଦ୍ଧତିକୁ ଢାକି ଦେବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ, ଯାହାର ସ୍ଥାନରେ ନକଲି ମୁଦ୍ରା ଓ ରତ୍ନ, ଏବଂ ପତିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ ଓ କାଥୋଲିକବାଦର ପଦ୍ଧତିକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଗଲା।

“ମଳିନତା-ଝାଡୁ ମଣିଷ” ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜ ମଝିଆକୁ ଝାଡୁ ଦେଉଛନ୍ତି, ରତ୍ନମାନଙ୍କୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମିଲରଙ୍କୁ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେଣ୍ଟା ସେ ନିଜର ଟେବୁଲ୍ଉପରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ରଖନ୍ତୁ; କିନ୍ତୁ ଏଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ଏହି ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ଅନ୍ଧ ହୋଇଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେହିଁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଜନମାନେ, ଯେଉଁମାନେ 1844 ମସିହାରେ ତାଙ୍କର ଜନରୂପେ ଉଦ୍ଭାବିତ କରାଯାଇଥିଲେ।

> ଏବଂ ନିଜମନେ ଏହା କହିବାକୁ ଭାବିବେ ନାହିଁ, ଯେ, ଆମର ପିତା ଅବ୍ରାହାମ ଅଛନ୍ତି; କାରଣ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଁଛି, ଯେ, ଈଶ୍ୱର ଏହି ପଥରଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ପାଇଁ ସନ୍ତାନ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ। ଏବେ ମଧ୍ୟ କୁଲାଡ଼ି ଗଛମାନଙ୍କର ମୂଳରେ ରଖାଯାଇଛି; ତେଣୁ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗଛ ଭଲ ଫଳ ଫଳାଏ ନାହିଁ, ସେହିଟି କାଟି ଅଗ୍ନିରେ ଫିଙ୍ଗିଦିଆଯାଏ। ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଳରେ ବପ୍ତିସ୍ମ ଦେଉଛି; କିନ୍ତୁ ମୋ ପରେ ଯିଏ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେ ମୋଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ, ଯାହାଙ୍କର ଜୋତା ବୋହିବାକୁ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ; ସେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଓ ଅଗ୍ନିରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବପ୍ତିସ୍ମ ଦେବେ; ଯାହାଙ୍କର କୁଲା ତାଙ୍କ ହାତରେ ଅଛି, ଏବଂ ସେ ନିଜ ଖଳିଆଣକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପରିଷ୍କାର କରିବେ, ଓ ନିଜ ଗହମକୁ ଗୋଦାମରେ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ଖୋସାକୁ ଅନିର୍ବାପ୍ୟ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିଦେବେ। ମାଥିଉ 3:9–12.

ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁଖରୁ ଉଗଳିଦିଆଯିବ, କେବଳ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯେମାନେ ସମ୍ଭବତଃ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କରିପାରନ୍ତି। ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମକୁ ସେହି ଏକେ ସମାଧିରେ ସମାଧିସ୍ଥ କରାଯିବ, ଯେଉଁଠାରେ ମିଲରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିବା ପୂର୍ବତନ ଚୁକ୍ତିଜନମାନେ ସମାଧିସ୍ଥ ଅଛନ୍ତି; କାରଣ ଏବେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପୂର୍ବତନ ଚୁକ୍ତିଜନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି। 1863ର ବିଦ୍ରୋହ ଯିହୁଦାରୁ ଆସିଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି, ଯିଏ ରାଜା ଯୋଶିୟଙ୍କ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ପୂର୍ବବାଣୀ ଛାଡ଼ିଯାଇଥିଲେ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।

> “ଜଗତ ସଦୃଶ ହେବାର ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଆମେ ଜଗତରୁ ଅଧିକ ଅଧିକ ପୃଥକ୍ ହୋଇଯିବାକୁ ହେବ। ଶୈତାନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସତ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୁରୁତର ପ୍ରୟାସ କରିବା ପାଇଁ କଳିସିୟାମାନଙ୍କ ସହ ଯୁକ୍ତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଯୁକ୍ତ ହୋଇରହିବ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନେ ଜଗତ ଉପରେ ପ୍ରବେଶ ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ଯାହା କିଛି କରନ୍ତି, ସେସବୁ ଅନ୍ଧକାରର ଶକ୍ତିମାନମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଦୃଢ଼ ବିରୋଧକୁ ଉଦ୍ଭବ କରାଇବ। ଶତ୍ରୁର ଶେଷ ମହାସଂଘର୍ଷ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଦୃଢ଼ସଙ୍କଳ୍ପିତ ହେବ। ଏହା ଅନ୍ଧକାରର ଶକ୍ତିମାନ ଓ ଆଲୋକର ଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶେଷ ଯୁଦ୍ଧ ହେବ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସତ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସାହସିକତାର ସହ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ। ଯେମାନେ ଏହି ମହାସଙ୍କଟରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପକ୍ଷଠାରୁ ବେଶୀ ଜଗତର ପକ୍ଷରେ ରହିବାକୁ ଦିଅନ୍ତି, ସେମାନେ ଶେଷରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଜଗତର ପକ୍ଷରେ ସ୍ଥାପିତ କରିବେ। ଯେମାନେ ବାକ୍ୟର ବୁଝିବାରେ ଅସ୍ୱଷ୍ଟତାରେ ପଡ଼ନ୍ତି, ଯେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀର ଅର୍ଥକୁ ବୁଝିପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀର ପକ୍ଷରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ କରିବେ। ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଗତ ସହିତ ଆତ୍ମସାତ୍ ହେବା ପାଇଁ ଆମ ପାଖରେ କୌଣସି ସମୟ ନାହିଁ। ଦାନିଏଲ ନିଜ ଭାଗରେ ଓ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛନ୍ତି। ଦାନିଏଲ ଓ ଯୋହନଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମାନଙ୍କୁ ବୁଝିବା ଉଚିତ। ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରନ୍ତି। ସେମାନେ ଜଗତକୁ ଏମିତି ସତ୍ୟମାନ ଦିଅନ୍ତି, ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକଙ୍କୁ ବୁଝିବା ଉଚିତ। ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମାନଙ୍କୁ ଜଗତରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ହେବାକୁ ହେବ। ଏହି ଶେଷ ଦିନମାନରେ ସେମାନଙ୍କର ପୂରଣ ଦ୍ୱାରା, ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବେ।”

> “ପ୍ରଭୁ ଜଗତକୁ ତାହାର ଅନ୍ୟାୟ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି। ଯେ ଆଲୋକ ଓ ସତ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି, ତାହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିବାରୁ ସେ ଧାର୍ମିକ ସଂଗଠନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି। ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ସଂଯୋଗ କରୁଥିବା ସେହି ମହାନ ସନ୍ଦେଶ ଜଗତକୁ ଦିଆଯିବାକୁ ହେବ। ଏହିହିଁ ଆମର କାର୍ଯ୍ୟର ଭାର ହେବା ଉଚିତ। ଯେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଯିହୋବାଙ୍କ

ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ସମନ୍ୱୟ କରିବେ। ବିଶ୍ରାମବାର ହେଉଛି ଇଶ୍ୱର ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଚିହ୍ନ, ଏବଂ ବିଶ୍ରାମବାର ପାଳନ କରି ଆମେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ଆମର ସମନ୍ୱୟକୁ ଦୃଶ୍ୟମାନ କରିବାକୁ ହେବ। ଏହା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୟିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଓ ଜଗତର ମଧ୍ୟରେ ପୃଥକତାର ଚିହ୍ନ ହେବାକୁ ଥିବା। ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ହେବାର ଅର୍ଥ ବହୁତ ଗଭୀର। ଏଥିରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ-ସଂସ୍କାରର ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି। ଏହାର ଅର୍ଥ, ଆମର ଆହାର ସରଳ ହେବା ଉଚିତ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଆମେ ସଂଯମୀ ହେବାକୁ ହେବ। ଭୋଜନ ଟେବୁଲଗୁଡ଼ିକରେ ଯେ ବହୁ ପ୍ରକାର ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ପ୍ରାୟତଃ ଦେଖାଯାଏ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ, ବରଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷତିକାରକ। ମନ ଓ ଶରୀରକୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଅବସ୍ଥାରେ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବାକୁ ହେବ। କେବଳ ସେମାନେ, ଯେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ଓ ଭୟରେ ପ୍ରଶିକ୍ଷିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ବାଛାଯିବା ଉଚିତ। ଯେମାନେ ଦୀର୍ଘକାଳ ଧରି ସତ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି, ତଥାପି ଧର୍ମିକତାର ଶୁଦ୍ଧ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନ ଓ ଅଧର୍ମର ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ କରିପାରୁନାହାନ୍ତି, ଯେମାନଙ୍କର ନ୍ୟାୟ, ଦୟା, ଏବଂ ଇଶ୍ୱରପ୍ରେମ ବିଷୟରେ ବୁଝାମଣା ଅନ୍ଧକାରାଚ୍ଛନ୍ନ ହୋଇଯାଇଛି, ସେମାନଙ୍କୁ ଦାୟିତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ କରାଯିବା ଉଚିତ।”

“ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ତାଙ୍କ ଜନଙ୍କ ପାଇଁ ଶିଖିବାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଠ ଅଛି। ଯଦି ଏହି ପାଠଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବରୁ ଶିଖାଯାଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଆଜି ଯେଉଁ ସ୍ଥିତିରେ ଅଛି, ସେଠାରେ ରହୁନଥାନ୍ତା। ଗୋଟିଏ କଥା ଅବଶ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ। ସେବକମାନେ କିମ୍ବା ଦାୟିତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଅପ୍ରସନ୍ନତା ହେବ ବୋଲି ଭୟ କରି ସତ୍ୟକୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଲୁଚାଇ ରଖିବା ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ। ଆମର ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କ ସହିତ ଏମିତି ଲୋକମାନେ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେବା ଉଚିତ, ଯେମାନେ ନମ୍ରତାରେ ଏବଂ ଜ୍ଞାନରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମଗ୍ର ପରାମର୍ଶ ଘୋଷଣା କରିବେ। ଯେମାନେ ଶାରୀରିକ ନିରାପତ୍ତିଭାବ ଓ ଗର୍ବରେ ତାଙ୍କର ପରିଚାଳନା ପ୍ରତି ଅବଜ୍ଞା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହୋଇଛି। ସେମାନେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟର ସମୃଦ୍ଧିକୁ ବିପଦରେ ପକାଉଛନ୍ତି।”

“ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିଥ୍ୟା ପଥ ଏକ ଛଳନା ଅଟେ, ଏବଂ ଯଦି ତାହାକୁ ଅବ୍ୟାହତ ରଖାଯାଏ, ଶେଷରେ ସେଥିରୁ ନିଶ୍ଚୟ ବିନାଶ ଆସିବ। ଏହିପରିକାରେ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ, ଯେମାନେ ମିଥ୍ୟା ଯୋଜନାକୁ ଧାରଣ କରି ରଖନ୍ତି, ବିନାଶ ପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି। ଠିକ୍ ସେହି ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଶଂସା ଓ ଚାଟୁକାରିତାର ସ୍ୱର ଶୁଣାଯାଉଥାଏ, ହଠାତ୍ ବିନାଶ ଆସେ। କିଛି ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଅନ୍ୟମାନେ ଅବିଶ୍ୱସ୍ତତା କାରଣରେ ପାଇଥିବା ତାଡ଼ନା ବିଷୟରେ ଜାଣିଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ସଚେତନବାଣୀରୁ ମୁହଁ ଫେରାନ୍ତି। ଏମାନେ ଦ୍ୱିଗୁଣ ଦୋଷୀ। ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଜାଣୁଥିଲେ, ତଥାପି ତାହା କରିଲେ ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କର ଦଣ୍ଡ ସେମାନଙ୍କ ଅପରାଧର ପରିମାଣାନୁସାରେ ହେବ। ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଲେ ନାହିଁ।” Kress Collection, 105, 106.